U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně **Ing. J. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí,** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2013, č. j. 2013/15992 - 421, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2014, č. j. 36 Ad 10/2014 – 14, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 66/2014, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům devátého senátu Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. Nao 330/2014,

takto:

Soudci devátého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Radan Malík, JUDr. Barbara Pořízková a JUDr. Petr Mikeš **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 330/2014.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 4. 6. 2013 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2013, č. j. 2013/15992 - 421, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 30. 1. 2013, č. j. MPSV-UP/1189371/13/AIS-ZAM. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2014, č. j. 36 Ad 10/2014 – 14, byla věc postoupena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému. Toto usnesení napadla stěžovatelka kasační stížností.

V řízení o kasační stížnosti stěžovatelka vznesla námitka podjatosti členů druhého senátu zdejšího soudu, který byl dle platného rozvrhu práce k projednání a rozhodnutí kasační stížnosti povolán. O uvedené námitce bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2014, č. j. Nao 219/2014 - 41 tak, že soudkyně JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva Šonková nejsou vyloučeny z projednání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 66/2014. Vůči třetímu členu druhého senátu zdejšího soudu, JUDr. Karlu Šimkovi, nebyla námitka podjatosti stěžovatelkou uplatněna.

V souvislosti s usnesením č. j. 2 As 66/2014 - 50 ze dne 14. 8. 2014, kterým předsedkyně druhého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková vyzvala

stěžovatelku k předložení plné moci advokáta, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že má stěžovatelka vysokoškolské právnické vzdělání, stěžovatelka opětovně vznesla námitku podjatosti soudkyně JUDr. Miluše Doškové.

Tato námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce předložena k posouzení a rozhodnutí devátému senátu zdejšího soudu ve věci vedené pod sp. zn. Nao 330/2014. Stěžovatelka po poučení o složení tohoto senátu a o možnosti uplatnit v propadné lhůtě jednoho týdne námitku podjatosti, tuto včas vznesla, a to jak vůči všem soudcům devátého senátu ve složení JUDr. Radan Malík, JUDr. Barbara Pořízková a JUDr. Petr Mikeš, tak i vůči všem soudcům senátu desátého, kterými jsou Mgr. Daniela Zemanová, JUDr. Zdeněk Kühn a JUDr. Miroslav Výborný. Tito zastupují členy devátého senátu v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého z nich. Podjatost všech jmenovaných soudců spatřuje stěžovatelka v tom, že rozhodovali v předchozích řízeních, která se stěžovatelky týkala. Podle stěžovatelky se také Nejvyšší správní soud dlouhodobě nezabývá řadou jejích podání, nerespektuje procesní postupy, neřeší námitky podjatosti a porušování procesních postupů vlastních soudců ani soudců krajských soudů a činí průtahy v řízení, čímž opakovaně jedná v rozporu se zákonem a ústavně garantovanými právy stěžovatelky a porušuje tak její právo na spravedlivý proces.

Soudci JUDr. Radan Malík, JUDr. Barbara Pořízková a JUDr. Petr Mikeš shodně prohlásili, že nemají žádný poměr k věci ani k účastníkům řízení a nepodíleli se na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

Jde-li o soudce senátu desátého, s ohledem na skutečnost, že v daném případě nepřichází v úvahu jejich zastupování některého z členů senátu devátého, neboť žádný z nich není dlouhodobě nepřítomen, a současně není u žádného ze soudců devátého senátu naplněn důvod pro jeho vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jak je dále rozvedeno, Nejvyšší správní soud samostatně podjatost soudců desátého senátu neposuzoval, neboť to neshledal účelným. Jejich rozhodování ve věci sp. zn. Nao 330/2004 totiž nepřichází v úvahu.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. *jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*.

Předpokladem pro zajištění záruky správného a spravedlivého rozhodnutí je, aby v řízení jednal a rozhodoval soudce nepodjatý, který není v žádném osobním stavu k účastníkům a k jejich zástupcům a který není nikterak zainteresován na výsledku řízení. „*Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy)*“ [srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2014 - 70].

Jak již výše uvedeno, stěžovatelka dovozuje podjatost všech soudců devátého senátu zdejšího soudu především z toho, že rozhodovali v předchozích řízeních, která se stěžovatelky týkala. Z citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s. však plyne, že právě skutečnost, namítaná stěžovatelkou, je jako důvod podjatosti soudců (členů senátu) vyloučena. Pro předchozí rozhodování jiných věcí, v nichž byla (je) stěžovatelka účastnicí, totiž soudci devátého senátu zdejšího soudu nemohou být vyloučeni. Naopak ty důvody, které zákon jako důvody podjatosti uvádí, stěžovatelka vůbec netvrdí.

Vyloučení soudců z projednání a rozhodování věci má být přitom vyjímečné, neboť jde o prolomení ústavně garantované zásady zákonného soudce, zakotvené v čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož *nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci*. I proto soudní řád správní ve svém § 8 odst. 5 vyžaduje, aby námitka podjatosti byla zdůvodněna a aby byly uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. To však stěžovatelka nerespektuje a žádné konkrétní důvody, svědčící o poměru soudců devátého senátu k věci, účastníkům řízení nebo o tom, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení neuvádí. Neuvádí konkrétní poznatky, které by měly nebo mohly svědčit o možném poměru členů devátého senátu Nejvyššího správního soudu k věci či účastníkům řízení, ani netvrdí, v čemž konkrétně tento „poměr“ spočívá a jakým způsobem se dotýká projednávané věci a soudců, kteří se na jejím projednávání podílejí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti soudců – členů devátého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Radana Malíka, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petr Mikeše důvodnou; ve věci tedy bude dále rozhodovat devátý senát Nejvyššího správního soudu ve shora uvedeném složení.

Nejvyšší správní soud nad rámec shora uvedeného považuje za potřebné doplnit, že ačkoliv stěžovatelka také, mezi jinými, vytýká zdejšímu soudu průtahy v řízení, sama svými opakovanými, avšak nekonkrétními či věcně neopodstatněnými námitkami podjatosti (vznášenými v téže věci) tyto průtahy řízení vyvolává, neboť Nejvyšší správní soud je povinen se zabývat všemi výhradami, které k soudcům zdejšího soudu stěžovatelka uplatňuje, tím se však současně oddaluje věcné projednání její kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. září 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu